

Libhošťský zpravodaj

Ročník X. číslo 10 – Říjen 2008

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Osadní výbor ve spolupráci s Osvětovou besedou a Sborem dobrovolných hasičů, vás zvou na:

Slavnostní shromáždění občanů při příležitosti 90. výročí vzniku Československé republiky a ukončení 1. světové války.

Shromáždění se uskuteční **v pondělí 27. října**. Součástí slavnostního aktu bude **lampiónový průvod**, který bude doprovázen dechovou hudbou. Sraz účastníků bude **v 17.00 hod na fotbalovém hřišti u tří památných lip**, které zde byly vysazeny při příležitosti padesátého výročí vzniku ČSR v roce 1968. Průvod pak povede na místní hřbitov, kde si připomeneme památku našich legionářů. Poté se účastníci přesunou k Památníku padlých Libhošťanů, kde vzpomeneme oběti 1. světové války.

Srdečně zveme všechny spoluobčany i s jejich dětmi.

OBSAH

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	1
OBSAH	2
OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	3
OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE	4
Libhošťská drakiáda	4
Vítání občánků	4
Odhalení pamětní desky Zdeňku Vavříkovi	5
Z OBECNÍHO DĚNÍ	6
Jakou má Libhošť pověst - dokončení	6
Zahrádkáři slavili	8
Divadlo žije !!!	8
Na krásném, modrém Dunaji	10
INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN	11
Volby do zastupitelstva Moravskoslezského kraje	11
Změna zákona o občanských průkazech	13
Říjnová likvidace autovraků zdarma	13
Granty	14
Den stromů 2008	14
VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI	15
Robert Lev Melč	15
OD VÁS	22
Irsko podruhé	22
Brněnské etudy	24
ZPRÁVY ZE ŠKOL	26
Zprávy ze základní školy	26
Docházka dětí v MŠ	27
KAM ZA KULTUROU	27
Tipy na výlety po okolí	27
Na co do kina? Na Rolling Stones!	29
SPOLEČENSKÉ OKÉNKO	31

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Krátké zprávy

- Osadní výbor v Libhošti si dovoluje pozvat spoluobčany na tradiční

KRMÁŠOVOU ZÁBAVU,

která se uskuteční **v sobotu 18. října 2008** v sále na Fojtství. K poslechu a tanci hraje skupina Meteor.

Na programu bude, mimo jiné, i vystoupení divadelního spolku Comenium Tremens, a také netradiční tombola.

Vstupné činí 40,- Kč. Občerstvení a teplá kuchyně je zajištěna.

Srdečně zvou pořadatelé.

- Městský úřad Nový Jičín informuje občany Libhoště, že **v pátek 24.10.2008** proběhne v obci **mobilní sběr nebezpečných složek komunálního odpadu**.

Stanoviště:

- u obchodu býv.Jednota (horní konec)	od 15:45 - 16:15 hod
- u kostela	od 16:15 - 16:45 hod
- u domu č.128 (nám. Sv. Marka)	od 16:45 - 17:15 hod
- Malá Vídeň	od 17:15 - 17:30 hod

Pro převzetí těchto odpadů bude požadován od občanů doklad k ověření jejich bydliště. Termíny mobilního svozu jsou stanoveny na pátek, aby tento svoz proběhl před svozem velkoobjemového odpadu kategorie 200301, 200307.

- Městský úřad Nový Jičín dále informuje občany o přistavení velkoobjemových kontejnerů v obci, a to **ve středu 29.10.2008**. Odvoz kontejnerů bude proveden po jejich naplnění, nejpozději však v pátek daného týdne.

OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE

Libhošťská drakiáda

Ještě jednou připomínáme, že se **v sobotu 4. října 2008** uskuteční **1.ročník Libhošťské Drakiády**.

Jak už jsme zmínili v minulém čísle, místem konání budou **Břehy**, k místu konání závodu vás dovedou šipky od obchodu Jednota. **Prezence bude probíhat od 13:00 do 14:00 hod.** přímo na soutěžním místě.

Tento oficiálně první ročník drakiády bude mít, stejně jako loni, **dvě hlavní soutěžní kategorie :**

1. **Soutěž o nejhezčího létajícího doma vyrobeného draka**
2. **Soutěž o nejlépe létajícího draka (vyrobeného doma či zakoupeného)**

Startovné činí pouhých 10 Kč za každý soutěžní stroj.

Občerstvení bude zajištěno.

Za OB Aleš Hána

Vítání občánek

Upozorňujeme všechny rodiče, kteří se chtějí zúčastnit tohoto slavnostního obřadu, aby se přihlásili u Milušky Blažkové (Břehy 469) nejpozději **do konce října**.

Letošní druhé vítání občánek proběhne **v neděli 9. listopadu 2008** ve velkém sále na Fojtství.

Srdečně zveme všechny nově narozené děti, rodiče, sourozence, příbuzné i ostatní občany.

OB

Odhalení pamětní desky Zdeňku Vavříkovi

Aleš Hána

V pátek 19. září 2008 se uskutečnil slavnostní akt odhalení pamětní desky našemu asi nejznámějšímu rodáku, spisovateli Zdeňku Vavříkovi. Této slavnostní události se, kromě občanů Libhoště, zúčastnili i zástupci vedení města Nový Jičín, v čele se starostou Mgr. Ivanem Týlem a vedoucí odboru školství, kultury a mládeže, Ing. Oldřiškou Navrátilovou. Přítomni byli i další důležité hosté, například synové spisovatele Zdeňka Vavříka, Michael a Ondřej Vavříkovi s manželkami, akademický sochař Zdeněk Rosák, autor této pamětní desky, a také ředitelka Muzea Novojičínska Sylva Dvořáčková. Po skončení slavnostního aktu, kde nás, mimo jiné, Oldřich Sobek v krátkosti seznámil se zajímavým životem Zdeňka Vavříka, proběhlo v trémovém sále na Fojtství krátké literární pásmo, v němž zazněly úryvky z nejstejnějších děl našeho slavného rodáka. Většina účastníků ocenila úroveň celé slavnosti, kterou nám bude po další léta připomínat pamětní deska, umístěná na spisovatelově rodném domě, budově Fojtství.

Pro zajímavost ještě připomeňme, že první zmínku o připravovaném umístění pamětní desky jsme přinesli v Libhošťském zpravodaji přesně před rokem. Od té doby uběhlo spoustu času, který Oldřich Sobek, hlavní patron tohoto nápadu, věnoval komunikaci s příslušnými úřady, výběru grafické podoby pamětní desky, a jiným organizačním záležitostem. Budiž mu dík za jeho snahu, jejíž výsledek mohou nyní posoudit i ostatní občané Libhoště.

Závěrem bych rád ocitoval děkonný dopis, který Osvětové besedě při příležitosti odhalení pamětní desky Zdeňku Vavříkovi, zaslal ostravský spisovatel a dramatik Oldřich Šuleř, donedávna předseda ostravské pobočky Obce spisovatelů:

Vážení přátelé!

Léta plynou, nicméně by neměly s ubíhajícíím proudem odplavit a zavřít se nad spisovateli a básníky, kteří se štědrě podělili s lidmi ne pouze o své literární dílo, ale rovnou o své srdce. Takovým umělcem, věrným své slezské vlasti, byl a zůstává v paměti krajanů Zdeněk Vavřík.

Jsem hrdý na to, že jsem se stal jeho přítelem nejen za milostivého léta, ale tím spíše za holomrazů, a rád na něho vzpomínám. Vděk za naše přátelství jsem se pokusil skromně vyjádřit ve své knížce Las-kavé podobizny – avšak což pouhé slovo může vyjádřit krajanské pouto, které nás pojilo?

Velmi si vážím počinu libhošťské Osvětové besedy a orgánů Novojičínska za připomenutí ryziho člověka a literáta Zdeňka Vavříka pamětní deskou k jeho nedožitému jubileu. Patří Vám za to dík.

S přátelským pozdravením

Oldřich Šuleř

Foto ze slavnostního aktu odhalení pamětní desky Zdeňku Vavříkovi. Zleva: Michael Vavřík, Zdeněk Rosák, Ondřej Vavřík. Více fotografií z této události najdete na internetových stránkách Libhoště.

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Jakou má Libhošť pověst – dokončení

V předchozích číslech zpravodaje jsme sledovali kauzu, která vznikla poté, co se ostravská advokátka, JUDr. Hana Švábenská, v médiích velmi nelichotivě zmínila o naší obci. Výsledkem toho byla, mimo jiné, i žádost o omluvu, adresovaná samotným starostou Nového Jičína. Jak už bylo zmíněno v minulém čísle zpravodaje, paní Švábenská nakonec omluvu přece jenom poslala a vy jste si ji mohli během uplynulých dní přečíst ve vývěsce místního osadního výboru. Pro úplnost ji ještě přetiskujeme v tomto čísle zpravodaje.

Aleš Hána

JUDr. Hana Švábenská, advokátka

zapsaná v seznamu advokátů České advokátní komory pod č.1242

Advokátní kancelář

OSTRAVA 1 - MORAVSKÁ OSTRAVA, MATIČNÍ 730/3, PSČ 702 00

telefon 597 461 307, 597 461 305

fax, 597 461 306

DIČ: CZ54 53072317

Bankovní spojení: ČSOB Ostrava

číslo účtu : 9793123/0300

IČ : 64990397

T 12/2008

Městský úřad Nový Jičín		ev. č.: 1
Č.j.: 59524/2008		
Datum (čas) doručení: - 1 -09- 2008 <i>Klep</i>		
Zpracovatel:	Počet listů:	Přílohy:
Spisový znak:	Poř. listů:	Poř. svaz.: Jiný druh:

Mgr. Ivan Týle,
starosta

Městský úřad Nový Jičín
Masarykovo náměstí č. 1
741 01 Nový Jičín

k čj. ORG/54270/2008

V Ostravě dne 30.8.2008

Vážený pane starosto,

vzhledem k okolnosti, že jste považoval ze nutné zabývat se článkem zveřejněným na internetu, který má dle Vašich slov citovat moje údajné vystoupení při veřejném soudním jednání proti panu R. Halamičkoví, souzenému pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 2 tr.zák., dovolu, abych poukázala na skutečný stav věci:

V průběhu soudního řízení, v hlavním líčení před Krajským soudem v Ostravě jsem v rámci svých vystoupení při výsleších svědků, znalců, ani v závěrečném plaidoyer neproslovala Vámi uváděný výrok, ani žádnou jeho část. Nejednalo se o obhajobu klienta, což je zřejmé ze soudních protokolů, které byly v hlavním líčení pořízeny a v nichž jsou veškeré přednesy účastníků, včetně přednesů mých jako obhájkyne, doslovně zachyceny.

Vámi uváděný výrok obsahuje jen můj osobní názor, ovšem vytržený z kontextu a částečně zkomolený, který jsem vyjádřila před zástupcem agentury Mediafax za situace, kdy jsem se po skončení první části interview domnívala již vést soukromý rozhovor. Nebyl určen ke zveřejnění, jeho zveřejnění jsem nepředpokládala a nedala jsem k němu své svolení.

Lituji, že tato slova, spontánně pronesená ve volném rozhovoru a vycházející z jednostranných negativních poznatků, posloužila článku, který se dotkl občanů Libhoště. Za tento následek se Vaším prostřednictvím občanům Libhoště omlouvám.

S pozdravem

JUDr. Hana Švábenská

JUDr. Hana ŠVÁBENSKÁ
ADVOKÁTKA
02 00 MOR. OSTRAVA
Matiční 730/3

Zahrádkáři slavili

Na počest 50. výročí založení místní organizace ČZS v Libhošti, se dne 13. září 2008 uskutečnilo slavnostní setkání členů a pozvaných hostů.

Úvodem jsme vzpomněli těch, kteří se zasloužili o založení spolku v roce 1958, i těch, kteří se nedožili těchto dnů, ale celá léta svou prací a obětavostí přispívali na jeho bohatou činnost. Při vstupu obdržel každý člen i hosté pamětní list. Územní rada ČZS v Novém Jičíně ocenila některé naše členy, kteří převzali toto ocenění z rukou přítele a předsedy p. Baláše. Výbor naší organizace předal zase své poděkování malým dárkem a květinou. Po přípitku všem na zdraví zahrála hudba k tanci i poslechu. V části sálu Fojtství byla výstava fotografií, dokumentů a starých katalogů a časopisů. Fotografie dokumentovaly a připomněly výstavy a zájezdy do různých částí naší republiky.

Touto cestou bych chtěla poděkovat panu Pavlu Hanzelkovi, který poskytl z pozůstalosti svého otce, přítele Rudolfa Hanzelky, mnoho písemností a fotografií z let minulých. Poděkování patří taky sponzorům, jako MěÚ Nový Jičín za grant, firmě p. Josefa Šustka, která všem ušila dárky, a panu Miroslavu Hanzelkovi za návrh a kresby na pamětní list a čestná uznání.

Poděkování patří také všem, kteří pomocnou rukou přispěli ke zdárné akci. Myslím, že ten, kdo se akce zúčastnil, nelitoval.

Za výbor ČZS předsedkyně M. Vágaiová

Divadlo žije !!!

Helena Šimíčková

Jak už Aleš Hána v minulém čísle Libhošťského zpravodaje naznačil, náš ochotnický divadelní soubor „Z kopce do kopce“ se po téměř pětiletém spánku zase probouzí k činnosti. Ale na jeho obranu musím říct, že to byl „spánek“ jen na poli divadelním, protože v soukromém životě členů souboru se toho naopak za těch 5 let událo až až (měnila se zaměstnání i adresy trvalého nebo přechodného pobytu, zakládaly či naopak rozkládaly rodiny nebo vztahy, rodily děti a vnuci....), což byl vlastně i jeden z důvodů, proč na divadlo nebyl čas. Ale věřte, že se nám všem stýskalo, a pokud se nás někde při nějaké příležitosti sešlo víc, vždycky se řeč dříve nebo později stočila na to, kdy už do toho zase „praštíme“, přičemž všichni moc chtěli hrát, ale nikdo nechtěl režírovat, a vzít tak na sebe tu hlavní zodpovědnost a časovou vytíženost.

Teď tu odvalu konečně do toho praštit dostal Aleš, takže o něm dál budu psát jako o „režžovi“ (už se známe nějaký ten pátek a myslím, že to má rád). Jak už bylo minule řečeno, i tentokrát se rejža rozhodl pro jednu z oblíbených her z pera českého génia Járy da Cimrmana, a tou je tzv. severské drama pod

názvem „Dobytí Severního pólu Čechem Karlem Němcem 5. dubna 1909“. V jednotlivých rolích se představí jednak „staré známé tváře“, a to Aleš Jarolím (zvaný Lešek) jako pomocný učitel, Jožka Martinko jako lékárník, a Ruda Šindler, který si zahraje roli amerického Čecha (člena „konkurenční“ polární výpravy), a pak také jeden „navrátilce“ či znovu nalezený syn, a to Roman Modrovič (zvaný Modrák), kterému byla svěřena role náčelníka. Příznivci našeho souboru si možná vzpomenou, že si Modrák neprozřetelně nechal utéct roli „Vlasty“ v předchozí Cimrmanově hře „Záskok“, a pak toho dozajista hořce litoval, o čemž svědčí tento jeho návrat na libhošťská prkna, která znamenají svět. A protože stejně jako rejža zastávám názor, že „vítězný tým se nemění“, jak rovněž v minulém čísle zpravodaje zaznělo, tak – podle mého názoru zcela správně – do tohoto týmu patřím také já, a to opětovně jako asistent režie a nápověda. No, on to teda rejža takhle přímo neřekl, ale protože už jsem dostala taky jeden scénář, a byla jsem dokonce pozvána na zkoušku, přestože ve hře žádná ženská postava nevystupuje, tak to tak asi myslel, ne? A protože se ke mně po celou dobu zkoušky choval vlídně a shovívavě, vypadá to, že už na to moje zákulisní faux pas se smetákem, ke kterému došlo při premiéře hry „Záskok“ (podrobněji v LZ č. 2/2004), definitivně zapomněl, anebo mi to prostě velkoryse odpustil. Ale jen tak mezi námi – při této hře, jak vyplývá už z názvu, patří mezi nezbytné rekvizity lyže, a věřte mi, že s těmi se dají (a nejen při premiéře), vyvést taky pěkné věci!

Samotné obsazení rolí rejža citlivě zvolil tak, aby charakter role co nejvíce odpovídal přirozenému naturelu jednotlivých herců. Je to pochopitelné, vždyť například Lešek je civilním povoláním taky učitel, a Modrák je civilním povoláním voják (musíte uznat, že tady se mi povedl obrat přímo cimrmanovský), takže má pro roli náčelníka přirozené předpoklady. Pravda, v tomto kontextu se pak může jevit poněkud diskutabilní, proč rejža sám sebe obsadil do role Varla Frišenského, který je – diplomaticky řečeno – duševně tak trochu zaostalý. Abych tedy rovnou předešla různým dohadům, budiž na tomto místě důrazně řečeno, že právě vzhledem k delikátnosti, s jakou je nutno tuto, do jisté míry živočišnou, postavu ztvárnit (vždyť Frišenský byl na polární výpravu vzat namísto tažných psů), se této náročné role nemohl ujmout nikdo jiný, než právě náš „Aleš Hána Libhošťský“. No jo rejžo, já vím, už si zase koleduju

Takže doufám, milí čtenáři zpravodaje a příznivci našeho divadelního souboru, že jsem Vás touto malou ochutnávkou aspoň trochu navnadila, a že se přijdete sami v hojném počtu přesvědčit, jak se s nastudováním této hry náš soubor vypořádal, a jestli bude při premiéře, stejně jako v případě premiéry „Záskoku“, o zábavu v hledišti i na jevišti (a taky v zákulisí) dobře postaráno. Podrobnosti o datu konání premiéry a o distribuci lístků, případně další zážitky z nacvičování této hry, se dozvíte v některém z příštích čísel zpravodaje.

Na krásném, modrém Dunaji ...

Rudolf Šindler

... jsme se ocitli my, účastníci zájezdu, jinak členové zahrádkářské organizace v Libhošti, kteří jsme se 30. srpna 2008 vypravili do rakouského Tullnu na mezinárodní zahradnický veletrh. Dopravu a průvodcovské služby zajistila CK Tišnov. Projeli jsme Moravou, z oken autokaru si prohlédli Brno, a ve znojemské vinařské oblasti zrající hrozny. Projeli jsme Znojmem a byla tu hranice. Nebýt technické přestávky, ani by si toho jeden nevšiml. Jako za starého Rakouska....

Asi v poledne nás autobus dovezl do Tullnu na výstaviště a my jsme hned posílili počet návštěvníků veletrhu. Nutno říci, bylo opravdu co vidět ! Ve výstavních pavilónech i na volných plochách se předváděly exponáty zpříjemňující život na zahradě, dále různé zahradní doplňky, altánky, pergoly, keramika, atd. V dalších pavilónech až přecházely oči z vystavovaných květin a květinových vazeb, z nádherných exponátů bonsajů, ale taky z velmi zajímavě naaranžovaných expozic zeleniny či ovoce. Opravdu přecházely oči, chtělo se déle postát, pokochat se, ale čas běžel a člověk se bál, že to nestihne všechno zhlédnout. K vidění byla taky spousta roztomilých "blbinek" - tj. hlavně zahradních doplňků, na které si Němci a Rakušani potrpí.

A co frčí? Plechové výrobky, zkorodované, a taky různé plechové konvičky, hrnečky, bandasky, pomalované barvou – nikoliv smaltované! Nevyhazovat staré věci, jen pár tahů štětcem, dáte to do zahrady a budete "in".

Po prohlídce všech těch květinových krás nás paní průvodkyně v raném podvečeru provedla městem Tulln (asi 13 000 obyvatel). Narodil se zde malíř Egon Schielle, který se proslavil malováním aktů – až si vysloužil pár dní vězení – ale to ještě za monarchie... Dalším rodákem byl Friedrich Hunderwasser, architekt, sochař, malíř a zastánce přírodního způsobu života. Jeho loď, Regentag, je zakotvena v čestném přístavišti na Dunaji.

Stačili jsme si prohlédnout kašnu Niebelungů, jezdeckou sochu Marka Aurélie, římského císaře a filosofa v jedné osobě, za jehož vlády Římská říše dosáhla svého vrcholu. Bylo nám umožněno taky zhlédnout dva kostely, a to kostel minoritů, který byl součástí minoritského kláštera, a taky farní kostel sv. Štěpána, architektonický skvost, nesoucí v sobě prvky architektury románské, gotické, renesanční i barokní.

A to už jsme se těšili na slibovaný ohňostroj, který ukončuje každý den veletrhu.

Velkolepé !!! Opravdový vrchol večera ! Kompozice světél a velmi působivé hudby z opery Nabucco – to asi muselo zasáhnout nitro každého vnímajícího člověka.

No, a jak je to s tím modrým Dunajem ?

Vždy jsem Dunaj viděl šedý, nebo hnědý či kalný, až jsem J. Strausse podezříval, že on se díval na Dunaj jen přes modrý BOLS. Ale když zapadá slunce, a pod vhodným úhlem dopadne paprsek na hladinu, i kalná voda se nádherně zmodrá. Opravdu, i když jen na chvíli, než slunce zapadne. Měl jsi pravdu, Johanne Straussi, je modrý a krásný.

INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN

Volby do zastupitelstva Moravskoslezského kraje

Vážení občané,

prezident republiky v červenci 2008 rozhodl o vyhlášení voleb do zastupitelstev krajů a do 1/3 Senátu Parlamentu ČR a jako dny voleb stanovil pátek **17. října a sobotu 18. října 2008**. V našem městě se v uvedené dny budou konat **pouze volby do Zastupitelstva Moravskoslezského kraje**. Krajský úřad MS kraje zaregistroval 15 kandidátních listin volebních stran (11 politických, 1 hnutí, 3 koalice), jejichž seznam, včetně dalších informací k volbám, je k dispozici na webu města v sekci „Městský úřad“ pod ikonou „volby“.

Volit může každý občan, který alespoň druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let, je plně způsobilý k právním úkonům a je přihlášen k trvalému pobytu v Novém Jičíně. Voliči budou na území města volit ve 23 volebních okrscích podle místa jejich trvalého pobytu. Informace o volebních okrscích na území města a jejich sídlech bude součástí „Oznámení starosty o době a místě konání voleb“, které bude vyvěšeno v každém volebním okrsku nejpozději **2.10.2008**.

Občany místní části Loučka (volební okrsek č. 20) upozorňujeme, že došlo ke změně sídla volební místnosti z objektu ZD Starojicko, a.s., do objektu Klubu důchodců, Za Potokem 90, Nový Jičín-Loučka. Ostatní sídla volebních místností jsou beze změn.

Hlasovací lístky

Hlasovací lístky pro volby do zastupitelstva kraje se tisknou samostatně pro každou politickou stranu, politické hnutí nebo koalici. Na každém hlasovacím lístku je uvedeno číslo určené losem. **Vzhledem k tomu, že politické strany, politická hnutí nebo koalice mohou kandidovat pouze v některých krajích, nemusí být číselná řada na dodaných hlasovacích lístcích úplná.** Hlasovací lístky jsou opatřeny otiskem razítka Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Hlasovací lístky jsou voličům distribuovány nejpozději 3 dny přede dnem voleb, tj. 14. října 2008. V případě, že dojde k jejich poško-

zení nebo ztratě, anebo volič zjistí, že nemá k dispozici všechny hlasovací lístky, je možné požádat ve volební místnosti okrskovou volební komisi o vydání nové kompletní sady hlasovacích lístků.

Prokázání totožnosti a státního občanství

Volič po příchodu do volební místnosti prokáže okrskové volební komisi svou totožnost a státní občanství České republiky platným občanským průkazem nebo platným cestovním pasem České republiky. Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství České republiky potřebnými doklady, nebude mu hlasování umožněno.

Po záznamu ve výpisu ze stálého seznamu voličů pro volby do zastupitelstev krajů obdrží volič od okrskové volební komise prázdnou úřední obálku šedé barvy opatřenou úředním razítkem.

Způsob hlasování

Po obdržení úřední obálky, popřípadě hlasovacích lístků, vstoupí volič do prostoru určeného k úpravě hlasovacích lístků. Pokud se volič neodebere do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků, nebude mu hlasování umožněno.

V tomto prostoru vloží volič **do šedé úřední obálky jeden hlasovací lístek politické strany, politického hnutí nebo koalice, pro niž se rozhodl hlasovat. Na hlasovacím lístku může přitom zakroužkováním pořadového čísla nejvýše u 4 kandidátů uvedených na témže hlasovacím lístku vyznačit, kterému z kandidátů dává přednost.** Pokud by tímto způsobem bylo označeno více kandidátů, k přednostním hlasům se nebude přihlížet a takový hlasovací lístek se počítá ve prospěch politické strany, politického hnutí nebo koalice. Jiné písemné úpravy hlasovacího lístku nemají na jeho posuzování vliv.

Hlasování do přenosné volební schránky

Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních, důvodů Městský úřad Nový Jičín na tel: 556 768 209 nebo 556 768 210, a ve dnech voleb okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. V takovém případě okrsková volební komise vyšle k voliči 2 své členy s přenosnou volební schránkou, úřední obálkou a hlasovacími lístky.

Mimořádné úřední hodiny

Pokud občan zjistí, že nemá platný občanský průkaz, občanský průkaz ztratil nebo mu byl odcizen, a chce volit, může využít mimořádných úředních hodin ve dny voleb na MěÚ Nový Jičín, Divadelní 1, 1. poschodí :

pátek 17.října 2008: 8.00- 21.00 hod.

sobota 18.října 2008: 8.00-13.00 hod.

Odbor vnitřních věcí MěÚ Nový Jičín

Upozornění na změnu zákona o občanských průkazech

Od 1.7.2008 došlo k novele zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, podle níž platnost občanského průkazu skončí také **nabytím právní moci rozhodnutí o zrušení údaje o místu dosavadního trvalého pobytu.**

Do novely musela být platnost občanského průkazu občana (jemuž byl zrušen údaj o místu dosavadního trvalého pobytu, ze zákona získal tzv. "úřední adresu" a nevyřídil si nový občanský průkaz) ukončena rozhodnutím ve správním řízení. V průběhu tohoto řízení však mohl občan s dosud platným občanským průkazem provést změnu trvalého pobytu na jinou, jím zvolenou adresu.

V současné době dnem právní moci rozhodnutí o zrušení údaje o místu trvalého pobytu končí platnost občanského průkazu, proto je v zájmu občana, jemuž byl stávající trvalý pobyt zrušen, bezprostředně poté požádat o vydání nového občanského průkazu.

Odbor vnitřních věcí
MěÚ Nový Jičín

Říjnová likvidace autovraků zdarma

Občané mohou již čtvrtým rokem využít nabídky likvidace autovraků zdarma, kdy v letošním roce se jedná již o druhou možnost.

Akce se uskuteční: v sobotu dne 18.října 2008 od 8.00 do 12.00 hod.,
místo konání akce: parkoviště před areálem Technických služeb města Nového Jičína, ul. Suvorovova 114, Nový Jičín,

požadované doklady: velký TP, majitel uvedený v tomto průkazu musí být přítomen s občanským průkazem; autovrak lze předat i na základě plné moci od majitele, která nemusí být úředně ověřena,

další požadavky: předání vyklizeného vozidla.

Odevzdat lze motorové vozidlo kategorie M1 a N1 (malé nákladní do 3,5t). Podmínkou bezplatného odevzdání autovraku na shromažďovací místo je předání kompletního vozidla.

V případě nekompletního vozidla možného identifikace (VIN) dle dohody majitele s odběratelem. Při předání autovraku obdrží každý majitel vozidla potvrzení o převzetí autovraků na ekologickou likvidaci. Tento doklad je nezbytnou součástí při trvalém vyřazení vozidla z provozu. Doprava všech autovraků do zařízení autovrakoviště bude zcela zdarma jak pro kompletní, tak i pro nekompletní autovraky.

Mgr. Marta Kiššová,
odbor životního prostředí

Granty

Zastupitelstvo města Nový Jičín na svém 13. zasedání dne 18. 9. 2008 schválilo grantové okruhy pro rok 2009, včetně termínu podání žádosti o grant, který je **od 22. 9. 2008 do 24. 10. 2008**. Všichni zájemci si mohou formulář žádosti o grant, Zásady grantového řízení města Nový Jičín a grantové okruhy na rok 2009, vyzvednout přímo na odboru školství, kultury, mládeže a tělovýchovy (3. patro, podkroví), ul. Divadelní 3, 741 01 Nový Jičín, nebo jej získají na webové stránce města Nový Jičín (www.novy-jicin.cz).

Jako malé ohlédnutí přinášíme přehled schválených grantů v roce 2008. Celkem se zaevidovalo 162 žádostí o grant. Dle doporučení grantových výborů a následném schválení v orgánech města bylo vyhověno 134 žádostem, kterým bylo přiděleno celkem 9.759.000,- Kč v následujícím rozvržení:

Číslo grant. okruhu	Název grantového okruhu	Počet žádostí	Finanční prostředky v Kč
1.	Činnost subjektů v oblasti sociální a zdravotní v Novém Jičíně	19	578 000,00
2.	Kulturní činnost v Novém Jičíně	27	849 000,00
3.	Sportovní činnost v Novém Jičíně	45	7 700 000,00
4.	Ostatní volnočasové aktivity a aktivity škol	25	232 000,00
5.	Činnost spolků a zájmových sdružení	18	400 000,00

Veškeré dotazy ke grantovému řízení na rok 2009 Vám zodpoví odbor ŠKMaTv, tel: 556/768258, případně 556/768218. Žádost o grant mohou podat občanská sdružení, humanitární organizace, zletilé fyzické osoby nebo právnické osoby s výjimkou politických stran, volebních stran a hnutí.

Kajšová Zuzana,
odbor ŠKMaTv

Den stromů 2008

U příležitosti každoročního připomenutí Dne stromů, kterým je v naší republice 20. říjen, vysadí v průběhu letošního podzimu Město Nový Jičín prostřednictvím odboru životního prostředí ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody Nový Jičín v lokalitě u kapličky, která je umístěna **na začátku nově vybudované cyklistické stezky směrem na Libhošť a Rybí**, dvě lípy, které budou slavnostní otevření trasy dokončené v roce 2008 připomínat.

Vyjádríme tak zároveň poctu stromům provázejícím od počátku do konce naše životy.

Další postupné doplňování výsadeb podél cyklostezky se plánuje v příštím roce zejména na parcelách ve vlastnictví Města Nový Jičín, případně po předchozím projednání také na pozemcích sousedních. Celý úsek tak bude začleněn do okolní krajiny a výsadby domácích druhů dřevin výrazně zvýší ekologickou a estetickou hodnotu území.

Hana Hůlová,
odbor životního prostředí

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI

Robert Lev Melč – organizátor čs. letectva v ruské legii

Bohumil Vlach

Nový Jičín je rodištěm dvou významných českých letců. Jeden bojoval v 1. světové válce za vznik Československé republiky a druhý ve 2. světové válce za její obnovu. Ten první byl Robert Lev Melč, ruský legionář, zakladatel a velitel čs. letectva na daleké Sibiři. Ten druhý byl Jaroslav Hlaďo, poslední velitel čs. stíhací skupiny R.A.F. - „wingu“ (tzn. křídla), ve kterém byly soustředěny všechny čs.stíhací perutě ve Velké Británii (310., 312. a 313.), který tento letecký útvar přivedl do vlasti. Zatímco generál Hlaďo je osobnost v Novém Jičíně dobře známá a městští radní po něm dokonce pojmenovali jednu z hlavních ulic, je major R. L. Melč pro většinu obyvatel Nového Jičína a hlavně pro jeho představitele osobnost naprosto neznámá. Letos v květnu uplynulo od jeho narození 117 let a ani místnímu tisku nestál za to, aby výročí tak významného rodáka připomenul.

Robert MELTSCH se narodil 11. 5. 1891 v Loučce u Nového Jičína (dnes součást Nového Jičína). O jeho dětství, dosaženém vzdělání a jeho životě se nic konkrétního neví – ve svém rodišti je úplně neznámý. Jen podle archivních záznamů ve Vojenském historickém ústavu v Praze je známo, že pracoval jako strojní technik. Ve svých 21 letech byl odveden do rakousko-uherské armády k dělostřelectvu a v r. 1913 byl zařazen do armádní pilotní školy ve Fischamendu u Vídně, kterou v r. 1914 úspěšně absolvoval. Ani o jeho službě u armádního rakousko-uherského letectva toho není mnoho známo – ví se, že jako polní pilot v hodnosti šikovatele (rotný) sloužil na východní frontě u 8. Flik (letecká setnina) 1.vzduchoplaveckého oddílu. Vykonával průzkumné a kurýr-

ní lety. Dne 22.3.1915 přeletěl na stroji neznámého typu na ruskou stranu, přistál v Przemyslu a byl zajat. Do čs. legie se přihlásil 15.3.1916 a v červnu téhož roku byl zařazen u 8. střeleckého pluku „Slezského“. Absolvoval poddůstojnickou školu v Kyjevě a důstojnickou v Borispolu. V roce 1917 byl jmenován do hodnosti praporčíka, první důstojnické hodnosti tehdejší ruské armády. Jako mnoho dalších důstojníků přestoupil i on na pravoslavnou víru a přijal další jméno LEV. V Rusku se stačil i oženit a své jméno Meltsch začal psát česky MELČ. Čs. armádní sbor, který v tom čase tvořily 1. a 2. střel. divize a záložní brigáda, byl letecky zabezpečován ruskými leteckými jednotkami. Bylo to však již v době, kdy ruská armáda začala podléhat morálnímu rozkladu. Proto bylo pochopitelné, že čs. velení mělo snahu vytvořit si vlastní letectvo, na které by se mohlo spolehnout. A tak těch několik málo českých letců, které měla legie k dispozici, a vybraní důstojníci, kteří byli ochotni se podrobit výcviku leteckých pozorovatelů, odešlo na stáž k ruským leteckým jednotkám. Mezi nimi byl i praporčík R.L. Melč. Demoralizace ruské armády však rychle narůstala. Již ne jednotlivci nebo tlupy vojáků, ale celé útvary a svazky svévolně opouštěly frontu. Jiné byly zase rozpouštěny a mužstvo demobilizováno. To postihlo i ty ruské letecké jednotky, u kterých praktikovali čeští piloti a letečtí pozorovatelé, kteří se potom raději vrátili zpět k čs. armádnímu sboru.

Začátkem roku 1918 se likvidovala francouzská letecká mise v Rusku, jejíž další existence po brest-litevském separatistickém míru ztratila na východní frontě své opodstatnění a nabídla svůj letecký materiál Čechoslovákům. Tím byl vytvořen předpoklad pro založení vlastního leteckého oddílu. V únoru 1918 potom došlo k oficiálnímu založení (17.2.1918 rozkazem štábu Čs AS č. 3718) 1. čs. aviatického divizionu (oddílu), jehož organizací a velením byl pověřen jiný bývalý rakousko-uherský letec – pilot poručík ing. Vlastimil Fiala, který 5.5.1917 uletěl od rakouské 1. Flik (letecká setnina) v Rumunsku se strojem Branderburg do Bukoviny k Rusům. Ten si ihned vyžádal jako svého zástupce prap. R.L. Melče, kterého dobře znal. Oba často za velmi dramatických podmínek, jakými bylo třeba obsazování Kyjeva německým vojskem, shromažďovali francouzský letecký materiál. Čs. letecká jednotka tak získala 10 létajících strojů (3 Nieuport 21, 1 Morane – Saulnier „Parasol“, 4 Sopwith, 2 Farman 30), z nichž dva osobně na letišti Lubny zachránil prap. Melč. Politická a vojenská situace na Ukrajině byla natolik vážná, že čs. armádní sbor byl nucen ustoupit do centrálního Ruska. Mezitím však musel 13. března svést s nastupujícími německými jednotkami úspěšný boj o železniční uzel v Bachmači. V Rusku došlo k dohodě s bolševiky – tzv. Stalinově dohodě, podle které mohli Čechoslováci pokračovat v cestě na východ do Vladivostoku a odtud dále loděmi do Francie jako svobodní občané, avšak s podmínkou, že Sovětům odevzdají všechny zbraně.

A tak v Serdobsku odevzdal čs. aviatický divizion prvních 5 letadel a 6 automobilů. Zbytek letadel a ostatní materiál odevzdal 16. dubna po dosažení Penzy, až na jedno letadlo, které si ponechal jako učební pomůcku pro

školení příslušníků oddílu během cesty. Koncem dubna 1918 opouští prap. Melč čs. armádní sbor, protože velení mu odmítlo dopravit do Francie jeho ruskou manželku – rozhodl se proto zůstat v Rusku. Bolševici však dohodu s Čechoslováky neustále porušovali; předně měli zájem o tyto skvěle organizované vojáky a potom podléhali nátlaku Němců, aby se žádný Čechoslovák nedostal do Francie. A tak neustále zdržovali přepravu Čechoslováků a požadovali na nich i ty zbraně, které jim podle dohody pro vlastní ochranu esalonů přináležely. Po „čeljabinském incidentu“ byl proto na předporadách delegátů sjezdu Čechovojsk zvolen prozatímní výbor, kterému byla 22. května svěřena veškerá velitelská pravomoc nad čs. jednotkami s tím, aby zajistili další přepravu po železnici do Vladivostoku vlastním pořádkem. Výbor nařídil zastavit odevzdávání zbraní všem čs. jednotkám před Penzou. Bolševici na to reagovali známým telegramem komisaře vojenství Trockého, který nařídil všem bolševickým velitelům na magistrále, aby okamžitě odzbrojili Čechoslováky a uzavřeli je do zajateckých táborů, a aby každého Čechoslováka, kterého přichytí se zbraní v ruce, na místě zastřelili. K Trockého škodě Čechoslováci tento telegram zachytili a připravili se na obranu.

V tom čase se čs. aviatický division nacházel v Krasnojarsku, kde musel odevzdat i ten poslední letoun a zbývající letecký materiál včetně zbraní na ochranu. 26. května dosáhl Irkutsk, kde téměř beze zbraní s ostatními tam přítomnými čs. dělostřelci se zúčastnil boje s místními bolševiky, kteří jim chtěli zabránit v další cestě na východ. Po vítězném boji pak pokračovali v cestě přes Čínu, Chabarovsk a Nikolsk Ussurijskij do Vladivostoku, kde byl 19.6.1918 rozpuštěn, protože byl bez letounů a byl přeorganizován na automobilovou jednotku.

Čechoslováci se ocitli ve válečném stavu s bolševickým státem. Čs. vojskům v oblasti Povolží velel por. Stanislav Čeček – pozdější plukovník a nakonec generálmajor. Když tamní čs. vojska obsadila 8.6.1918 Samaru, našel Čeček na místním letišti dostatek letounů, které se rozhodl využít. Zjistil, že v nedalekých Batrakách žije se svojí manželkou R. L. Melč, kterého okamžitě povolal do služby a zaručil mu repatriaci manželky a syna do Francie a do vlasti.

Prap. Melč na letounu Voisin vykonal ve prospěch povolžské fronty 36 letů v celkovém trvání 80 letových hodin. Bylo to mnoho výzvědných a bombardovacích letů, často za velmi nepříznivých povětrnostních podmínek, v dešti a dokonce i v noci, čímž velice udivil ruské piloty a vysloužil se všeobecné uznání. Zvěsti o úspěšných činech neznámého českého letce se šířili po celé Sibiři a dospěly až do Vladivostoku k příslušníkům rozpuštěného aviatického divizionu, kteří netušili, že jde o jim dobře známého důstojníka, a to v nich samozřejmě podnítilo touhu obnovit svou leteckou jednotku. Velkou iniciativu v tom vyvíjel por. Fiala. Také por. Čeček v Povolží byl pevně rozhodnut obnovit čs. leteckou jednotku a do ruských pilotních škol vyslal jedno-

ho důstojníka, jednoho důstojnického čekatela a dva poddůstojníky. Prap. Melč, který v tomto čase působil v ruském samarském leteckém oddílu, byl por. Čečkem pověřen vytvořit vlastní letecký oddíl. Shromáždil proto několik ruských pilotů, leteckých pozorovatelů a mechaniků, které dobře znal a kteří byli ochotni sloužit v čs. letecké jednotce. Od 1. čs. střeleckého pluku bylo převeleno pomocné mužstvo. Velení povolžské fronty zajistilo potřebné létající stroje. Dnem 14.8.1918 byl potom ustanovený samostatný aviatický oddíl 1. Čs. střelecké „husitské“ divize. Jeho velením byl pověřen právě povýšený válečný pilot podporučík R. L. Melč. Tento letecký oddíl vykonal pro 1. čs. divizi mnoho cenných služeb. Postupně byli k oddílu přidělováni čeští letci a letečtí specialisté, ale přicházeli i Rusové. Dne 1. března byl R. L. Melč povýšen na poručíka a 27. března na kapitána. Současně byl jmenován hlavním referentem pro čs. vzduchoplavbu při štábu čs. vojsk na Rusi, což vlastně představovalo funkci velitele čs. letectva v Rusku. Nadále však byl i velitelem leteckého oddílu.

V tom čase již existovala Československá republika a „Čechovojska“ byla značně vyčerpána nepřetržitými boji s bolševiky bez jakéhokoli vystřídání a odpočinku. Proto bylo rozhodnuto o stažení Čechoslováků z fronty a jejich pověření ochranou transsibiřské magistrály. Podle Štefánikovy reformy se již nejednalo o revoluční, ale republikové vojsko pod novým názvem Čs. vojsko na Rusi, které bylo zvětšeno o další, 3. střel. divizi a o čs. vojska Dálného východu, která ve skutečnosti představovala čtvrtou divizi. Kpt. Melč nebyl spokojen s úrovní a dlouhou dobou výcviku čs. letců v ruských leteckých školách. Po stažení Čechoslováků z fronty, a protože dnem 1.2.1919 byl samostatný aviatický oddíl vyjmut z organizace 1. čs. střel. divize a jako jediný sborový letecký oddíl přímo podřízen štábu Čs. vojsk na Rusi pod novým názvem Letecký oddíl Čechoslováků, s posádkou na aerodromu Omsk, rozhodl se kpt. Melč při tomto oddílu zřídit českou leteckou školu, která by vychovávala vlastní letce pro potřebu celého Čs. vojska na Rusi. Do nové letecké školy byli přemístěni všichni kadeti z ruských leteckých škol a další zájemci o službu v ostatních čs. jednotkách. Organizace školy, soustřeďování potřebné techniky a lidí si vyžádalo několik měsíců usilovné práce. Avšak dnem 6.5.1919 zahájila škola svoji činnost za přímého řízení kpt. Melče. Vedle výcviku pilotů byli ve škole cvičeni i letečtí pozorovatelé a letounoví dělostřelečtí pozorovatelé.

Z příslušníků 1. čs. aviatického divizionu ve Vladivostoku byl dnem 9. října 1918 po velkém úsilí por. V. Fialy konečně vytvořen letecký oddíl 2. čs. střel. divize. Jeho velitel por. Fiala byl jediným pilotem a por. Jaroslav Skála jediným leteckým pozorovatelem. Ostatní příslušníci oddílu neprošli žádnou leteckou praxí a jen někteří minimálním leteckým výcvikem. Letecký oddíl neměl ani jeden letoun. Velení čs. armádního sboru proto pověřilo Slováka plk. Hurbana, který v USA prováděl nákupy pro čs. vojska na Sibiři, aby tam nakoupil i letadla. Hurban však nebyl leteckým odborníkem, a tak v USA nakoupil 25 značně olétaných a samotnými Američany označených jako bojové

služby neschopných letadel typu LWF model V „Tractor“, navíc bez jakýchkoli náhradních dílů. Části těchto létajících strojů byly na palubách různých lodí dopravovány během prosince 1918 do Vladivostoku. Pověst těchto letounů byla tak mizerná, že velení čs. vojsk Dálného východu zakázalo jejich kompletizaci. Avšak touha příslušníků nového leteckého oddílu mít vlastní letadla a zahájit letový výcvik byla tak velká, že přes zákaz pod záminkou „ohledání letecké techniky“ zkompletovali jeden letoun a na počest narozenin prezidenta T. G. Masaryka, jehož jméno napsali na spodní plochu křídla, se rozhodli 7. března 1919 provést zkušební vzlet. Za startovací plochu si vybrali zamrzlou plochu řeky Ussuri nedaleko stanice Okeanskaja. Do kokpitu ke knipli zasedl por. V. Fiala, který na palubu, jako pozorovatele vzal za odměnu čet. Hartmana. Po vzletu a několika okruzích bylo letadlo náhle neřiditelné (pravděpodobně došlo k přerušení ovládacího lanka od výškového kormidla) a stroj se zřítil na zmrzlé moře. Oba letci byli těžce zraněni a letoun zničen. Tato událost přiměla čs. velení k provedení důkladné technické prohlídky všech letounů LWF. Podle rozhodnutí komise bylo 18 odprodáno ruské letecké škole a zbývajících 6 bylo ponecháno leteckému oddílu s tím, že je jeho členové okamžitě naloží na vagóny a všichni odcestují do Omska, kde splynou s českou leteckou školou kpt. Melče. Velení nad transportem převzal kpt. Skála. Po komplikované cestě, kdy došlo ke zničení dalšího letounu LWF (shořel), dosáhl oddíl 31. května v počtu 53 osob a 5 letounů L LWF model V „Tractor“ města Omsk. Letecká škola takové posílení uvítala a sám kpt. Melč jim vyjel naproti. Škola potom pod novým názvem – Čs. letecká škola – pokračovala v intenzivním leteckém výcviku.

Výcvik v posílené škole probíhal tak úspěšně, že zakrátko měl být ukončen výcvik 36 pilotů. K dispozici byl i potřebný počet leteckých pozorovatelů. To vše naplňovalo reálné představy kpt. Melče na reorganizaci všeho čs. letectva na Rusi. Plánoval postavit 5 leteckých oddílů vyzbrojených francouzskými pozorovacími letouny Breguet 14 a stíhacími letouny Spad.

Čs. letectvo mělo být rozděleno:

a) na armádní letectvo, jehož úlohou měla být hluboká výzvědná činnost (letecký průzkum) ve prospěch štábu čs. vojska a armádních útvarů a jednotek a zajištění jejich ochrany před nepřátelským letectvem. Toto letectvo měly tvořit dva oddíly – jeden s 10 letouny Breguet 14 a druhý s 10 letouny Spad;

b) na divizní letectvo, jehož úkolem měla být bližší výzvědná činnost ve prospěch velení jednotlivých (1., 2., 3.) divizí a divizních úřadů a jednotek pro řízení dělostřelecké palby. Každá divize měla mít v podřízenosti jeden letecký oddíl o pěti letounech, z nichž jeden měl být vyčleněn pro řízení dělostřelecké palby.

Toto čs. letectvo na Sibiři mělo mít celkem 35 bojových letadel a aspoň 10 cvičných pro další výcvik letců v letecké škole. Činnost celého letectva měl dále zajišťovat letecký park s nutnými náhradními letouny a náhradními díly

pro letouny, fotografický oddíl a meteorologická skupina. V letecké škole se měli školit i letečtí mechanici (tzv. strojníci letadel), kterých byl velký nedostatek. Byl to plán velice střízlivý a splnitelný, který prozrazoval skutečného znalce vojenského letectva a potřeb čs. vojska na Sibiři.

Politická a vojenská situace na Sibiři se však neustále zhoršovala. I přes obrovské vzdálenosti, které si v evropských měřících jen těžko umíme představit, se fronta stále přibližovala. Z těchto důvodů byly letecké oddíly a letecká škola na žádost kpt. Melče přemístěna daleko na východ do bezpečí, aby letecký výcvik mohl probíhat v klidnějším prostředí. Jeho novou základnou – bází – byl známý Nikolsk Ussurijskij nedaleko Vladivostoku. A tak 8. srpna 1919 se letecký oddíl a škola vydaly ve vagónech na dalekou cestu na východ. Bolševici obsadili Omsk, který byl hlavním městem protibolševické Sibíře 14. listopadu 1919. Na železniční stanici Innokentěvka, kde oddíl stál celý týden, provedl kpt. Melč zkušební let s malým letounem Nieuport 21 a následující den ještě jeden ukázkový let v Irkutsku na počest právě přibývšího poselství z vlasti, které vedl spisovatel F. V. Krejčí. Dne 2. září byl již oddíl v Čitě, 8. září v Charbině v Číně a 11. září konečně dosáhl své nové báze v Nikolsku Ussurijském. Od 19. září 1919 zahájila škola již další letecký výcvik. Od října se však počasí začalo rapidně zhoršovat, což značně omezovalo létání. Když napadl sníh, zkoušel to kpt. Melč s lyžemi na letounu pod koly podvozku, ale vyžadovalo to značnou zkušenost. Každý závan větru pohyboval se stojícím letounem. To mohlo znamenat letecké havárie, proto to raději zamítl. Nečinnost letců se však v prosinci začala nepříznivě psychicky projevovat u všech narůstala touha po domově. Když kpt. Melč zhodnotil celou situaci, usoudil, že jediným východiskem je urychlená evakuace celého oddílu do vlasti, kde může letecký výcvik pokračovat prakticky po celý rok. V tomto smyslu vyvinul i maximální úsilí a přesvědčování velitele čs. vojsk Dálného východu gen. S. Čečka se neminulo účinkem. Oddíl byl rychle naložen do dvou ešalonů a odjel do Vladivostoku. Dva důstojníci s potřebným počtem členů mužstva byli určení do likvidační komise, protože většinu leteckého materiálu zanechal oddíl v Rusku a předal ho Rusům. Letecký oddíl se školou byl určen k evakuaci v 16. transportu na čínské lodi Hwach-Ych, což byla bývalá rakousko-uherská loď Silesia, kterou čínské úřady na začátku války zabavily. Na ni se nalodilo 168 příslušníků let. oddílu se čtyřmi letouny LWF Tractor a další jednotky 2. a 4. střel. pluku, včetně 51 žen, 7 dětí, 40 čs. občanů a 11 válečných zajatců. Dále v něm bylo 28 francouzských vojáků, 4 Belgičané a Rusové. Celý transport představoval 51 čs. důstojníků a 1091 čs. vojáků. Velitelem celého transportu č.16 byl určen kpt. T. L. Melč.

Dne 10. ledna 1920 v 14.30 hod. zvedla loď Hwach-Ych za zvuku čs. hymny své kotvy a vydala se na dalekou cestu do Evropy. Plula mezi pobřežím Korey a Japonska k jihu podél čínského pobřeží, tchajwanskou úžinou okolo Indočíny k jižnímu bodu Malajského poloostrova k Singapuru, dále okolo Zadní a Přední Indie, kde na nejižnější bodu minula Cejlon, a podél Arab-

ského poloostrova vplula do Rudého moře a podél Afrického pobřeží do Suez. Cestou dělala zastávky kde doplňovala uhlí, vodu a potraviny na další cestu. Po proplutí Suezským průplavem vplula do Středozemního moře, a když minula ostrov Krétu, zamířila do Jaderského moře a podél albánského a jugoslávského pobřeží pokračovala k italskému Terstu, kde 25. února 1920 v 18.00 hod. zakotvila. Po vyloďení byly vytvořeny 3 vlajkové soupravy a s tou poslední vycestoval i letecký oddíl. Cestou projížděli Slovinskem, kde se jim v Ljublaně dostalo prvního uvítání, a pokračovali dále Rakouskem přes Štýrský Hradec a dále na sever k čs. hranici. Do ČSR vjeli o půlnoci v Horním Dvořišti. Mnozí tak po šesti letech stanuli opět na území tentokrát svobodné vlasti. Kolikrát o tomto okamžiku snili! Vlak pokračoval v cestě do Českých Budějovic. Kam dorazili ve 3.00 hod. 1. března 1920, kde se jim také dostalo oficiálního přivítání. Následující den letecký oddíl přijel do Prahy, kde byl očekáván ministrem národní obrany J. Klobáčkem. V dubnu přicestoval do vlasti zbytek leteckého oddílu, který do Evropy dopravila americká loď SIDERIDAN. Velitel leteckého oddílu kpt. R. L. Melč dostal dvouměsíční dovolenou.

Poslední rozkaz leteckého oddílu č. 21/1920 vyšel 26. dubna a pojednával rozpuštění oddílu a jeho začlenění do unifikované čs. armády. Letečtí kadeti byli odesláni do letecké školy v Chebu k ukončení výcviku. Dne 1.5.1920 byl kpt. Melč se zpětnou platností od 1.5.1919 povýšen na majora letectva. Avšak ani ne za rok – již 16.2.1921 – opouští armádu a je demobilizován. O jeho dalším občanském životě je opět málo informací. Ví se, že na základě výnosu Zemské správy politické v Praze mu byla podle č.j. 243728 z r. 1924 povolena změna jména a příjmení na LEV MELČ. Dále, že těžce onemocněl na TBC a dne 20.11.1934 ve věku 43 let umírá v nemocnici na Bulovce v Praze. Byl mu vypraven státní vojenský pohřeb.

Tolik opomíjený hrdina našeho regionu, který se zasloužil o čs. stát a právem se řadí mezi průkopníky našeho letectva, by měl vstoupit do našeho povědomí! Děti ve školkách v Novém Jičíně by ho měly znát! Mjr. R.L. Melč však nemá ve svém rodném městě ani sochu, jeho jménem není pojmenovaná žádná ulice, ba nemá v Novém Jičíně ani pamětní desku, kterou by si rozhodně zasloužil víc než generál Laudon. Jeden z letounů jeho historické jednotky typu LWF „Tractor“ s trupovým číslem 4 je dodnes zachován v Národním technickém muzeu v Praze. Je to také pravděpodobně jediné letadlo tohoto typu na světě, které by právem mělo zaujmout důstojnější místo ve Vojenském muzeu letectví a kosmonautiky v Praze Kbělicích.

OD VÁS

Irsko podruhé

Irena Horáková

V minulém čísle Libhošťského zpravodaje mě zaujal článek Jany Roszkové „Irsko – Limerick“. Jako mladá maminka nemám bohužel moc příležitosti k dalekým cestám. Neznamená to ale, že by mě nebavilo dozvídat se zajímavosti o různých zeměpisných končinách. Právě naopak, v podzimních a zimních večerech, když už celý dům spí, ráda sedávám u kuchyňského stolu nad otevřeným atlasem a cestuji alespoň tzv. „prstem po mapě“. Před časem jsem se takto vydala i do země, která mě už dávno přitahovala, do Irska. A článek Jany Roszkové byl pro mě podnětem, abych se se svými postřehy podělila i s vámi, čtenáři LZ. Snad se vám budou líbit.

Irsko

Sytá zeleň a divoké pobřeží, kam až oko dohlédne, spousta muziky a nepřeborné bohatství literatury. Jen zrzavých lidí tady není tolik, kolik byste předpokládali. Jakmile vyjedete na venkov, oslní vás sytá zeleň. Jméno „Zelený ostrov“ si Irsko právem zaslouží, neboť vnímaví návštěvníci zde napočítají až 40 odstínů zelené. Zeleň je tu vlastně všudypřítomná. Jen někde ji naruší majestátné hory, příkré mořské útesy nebo hnědá rašeliniště. To je stručná charakteristika, a teď hlouběji.

V Irsku žije 3,69 mil. obyvatel. Na čtverečním kilometru zde žije průměrně 52 lidí. (Pro srovnání v ČR je to 131 obyv. na km².) Ještě roku 1841 však obývalo irský ostrov celkem 6,5 mil. obyvatel. V důsledku hladomoru a několika vln vystěhovalectví počet obyvatel poklesl. Úřední řečí je angličtina a irština. Galská větev keltských jazyků.

V době svého vzniku byla Irská republika výlučně zemědělskou zemí. Velmi rychle se však vyvinul průmyslový stát s 54% podílem služeb. Podíl zemědělství na hrubém domácím produktu tvoří necelých 8%. Přitom je však 80% půdy zemědělsky využíváno, a to ze tří čtvrtin jako louky a pastviny.

V rámci průmyslu moderních technologií bylo nejdramatičtějšího růstu dosaženo v oblasti počítačových technologií. V Irsku funguje přibližně 100 státem financovaných institucí, které zaměstnávají více jak 60 000 lidí. Tzv. keltský tygr patří k nejdynamičtějším zemím EU. Velký význam má také turistický ruch, neboť zemi ročně navštíví asi 6 mil. lidí.

Díky Golfskému proudu vládne v Irsku mírné klima, a to i na jaře a na podzim. V létě bývá jen zřídka tepleji než 24°C, naopak v zimě sníží a teploty pod 0°C tu téměř nikdy nezajdou. Po celý rok často prší, většinou v krátkých přeháňkách, které přejdou a jen výjimečně trvají několik dní. Proto si tedy ani v létě nezapomeňte přibalit teplý svetr a oblečení do deště.

Na celém ostrově se jezdí vlevo, na což si musí řidiči z pevniny nejprve zvyknout. Aut neustále přibývá a stav silnic se zlepšuje jen nepatrně. Některé silničky jsou poměrně úzké a podle irských dopravních předpisů zde mají ovce a krávy přednost. Většina měst je propojena železniční sítí, musíme ale počítat často se zpožděním. Autobusem se dostanete i do odlehlějších oblastí. Ceny taxíků jsou poměrně výhodné.

Když se chcete ubytovat. Hotely jsou klasifikovány jednou až pěti hvězdičkami. Penziony bývají ale útulnější. Fungují zde tzv. prázdninové domy a mládežnické domy k pronajmutí.

Ačkoliv se Irsko nepočítá právě mezi kulinářské země, i zde se nabídka v posledních letech výrazně zlepšila. Ten, kdo si to může dovolit, se dočká velkolepé večeře v jedné ze špičkových restaurací např. v Dublinu. K plnému uspokojení žaludku domácí stravou v některých z tradičních pubů vám postačí i menší obnosy. Jídelníček bývá sice kratší, ale zpravidla se každý den vaří něco jiného, Irové jsou z celé Evropy největším konzumentem brambor. Např. k jehněčímu podávají dokonce 2 druhy najednou. Ještě před 20 lety byla irská kuchyně v zoufalém stavu, tehdejší jídlo jako husté drůbeží polévky, chutné žaludky, špičková srdíčka, grilované skopové ledviny, nechávaly na patře dásní podivnou slabou pachut' moči.

Nekonečná snídaně, patří k ní cornflakes nebo ovesná kaše, müsli, potom vejce (jakkoliv upravená), pár plátků slaniny, párečky, krvavá jelítka, na grilu upečená rajčata, uzený sled, housky namočené do šťávy z pečeně, celozrnný chléb – často domácí, ovocná šťáva, káva, čaj. Taková snídaně vystačí mnohdy na celý den. Ovšem i k obědu nabízejí některé restaurace menší občerstvení nebo jiné denní speciality. Asi nejznámějším irským jídlem, alespoň mezi Středoevropany, je jakýsi guláš ze skopového nebo jehněčího masa, samozřejmě s bramborami, petrželkou a cibulí. Jehněčí kotlety se podávají s mátovou omáčkou. Další specialitou jsou mořské ryby a plody moře, humři, ústřice, lososi, mušle nebo pstruzi. Dobrou pověst mají také místní druhy sýrů a másla. V lepších restauracích bývá zvykem si před jídlem objednat nějaký drink u baru, tam si také vybrat menu a ke stolu se odebrat teprve na vyzvání číšníka, když je jídlo hotové. Pokud podnik nemá povolení k prodeji alkoholu, můžete si přinést svůj.

Rychlé občerstvení, to jsou především obalované smažené rybí filety a hranolky. K tomu hodně octa a soli. Hlad se dá zahnat sendvičem, koláči, saláty, které si klidně můžete dát i v muzeích či kavárnách.

Zdejší whisky je jemná, neboť se destiluje třikrát. Zraje v dubových sudích nejméně 3 roky, ale často 10 až 15 let. Irové patří ovšem také k největším milovníkům čaje.

Přírodní poměry Irska umožňují provozování širokého okruhu sportů pozemních i vodních:

Cyklistika – ve všech větších městech jsou v provozu půjčovny kol. Za příplatek je možné domluvit vrácení kola na jiném místě. Krásné cyklistické trasy najdeme na rovinatém i kopcovitém jihu.

Golf – golfových hřišť zde najdeme 400. Mohou zde hrát i začátečníci. Golf je všeobecně rozšířenou hrou. Hřiště se často rozprostírá na pobřežích.

Jachting – na ostrově má dlouhodobou tradici, je zde nejstarší klub na světě, který byl založen roku 1720. Po celé zemi najdeme velké množství center i výukových středisek.

Jízda na koni – Irsko je vyhlášeno chovem koní a poníků. Pořádají se různé výlety či výukové programy s noclehem pokaždé jinde.

Turistika – Více než 20 dálkových turistických tras měří dohromady přes 1800 km. Ne vždy jdou ovšem optimálně značeny, proto je vhodné vybavit se kvalitní mapou a průvodcem, jinak se může stát, že zabloudíte ve vřesovištích nebo se vám do cesty postaví nekonečná kamenná zídka, ohraničující soukromou pastvinu. Trasy vedou po stopách někdejších stezek honáků dobytka podél Grand Canal, Royal Canal a podél řek a hor.

Rybolov – na volném moři je možný od jara do podzimu, především u západního a jižního pobřeží, kde je znatelný vliv Golfského proudu. Díky bohatství řek a jezer je to země rybářů, orientujících se především na lov lososů a pstruhů. Většina vodních ploch se nachází v soukromém vlastnictví, ale za příplatek zde mohou chytat i rekreanti. Na určitých územích není pro lov sladkovodních ryb zapotřebí povolení. Celoročně se loví okouni, kapři, úhoři.

Kromě nám už známého Limericku patří k nejznámějším a největším městům Irska Cork. Právě v tomto přístavu naposledy zvedl kotvy legendární parník Titanic. Hlavním městem je šestisetisícový Dublin, správní centrum země, vystavěné v noblesně působícím georgiánském architektonickém slohu. Zdejší obyvatelé (jackeens) se údajně pyšní nad venkovany (culcies), o nichž říkají, že se jim lepí na paty rašelina z močálů.

Myslím tedy, že Irsko stojí za pozornost i návštěvu.

Brněnské etudy

Petra Šimíčková

Díky, díky, že vypadám starší. Nemyslela jsem si, že to někdy ocením, ale je to tady. A to to začalo tak nenápadně...

“Takže soustředění na víkendovou team building akci bude příští pátek v Bastile a začínáme okolo deváté!” čtu email od kolegyně z vedlejšího stolku. Pravda, mohla mi to říct rovnou, ale ona to poslala i na všechny další naše spolupracovníky s dodatkem, že máme odpovědět, zda se zúčastníme či nikoliv. Ihned jsem odklikla „Přijdu určitě“ a dál se věnovala práci. Pátek se nezdáratelně blížil a já jsem se těšila jako vždycky. V práci je nás docela hodně

bab a těch málo chlapů se nám za tu dobu tak přizpůsobilo, že už nás nepřekvapují ani společné záchody, ba ani společné šatny. Proto i naše firemní akce stojí za to.

„Sléééčnóóóó, nevíte kolik je hodin?“ slyším nad sebou v šalině a bojím se jakkoliv reagovat. To víš, že jo, říkám si v duchu, já vytáhnou mobil a jsem v cukuletu bez něho. Tihleti tři výrostci mě otravují už minimálně deset minut podobnými otázkami všemožného typu. No nic, budu dělat mrtvého brouka, na příští zastávce stejně vystupuju a pak už je to do Bastily jen pět minut pěšky, tak to musím vydržet.

„Héééj, borci, konečnáááá, valime, ne?“ sakriš, tak to mi nevyšlo, chlapi jdou zřejmě stejným směrem jako já, no tak to je paráda. Vystupuju jako poslední, abych dala pubertákům aspoň dva metry náskok a neměla je zbytečně v zádech. Já půjdu pomaleji, třeba cestou potkají jinej objekt zájmu a já se konečně přestanu stresovat, jestli mě ti týpci chtějí okrást či co, anebo si jen dělají srandu.

„Hmm, tak jsem to opět neodhadla, kluci se rozhodli, že mě prostě nechají jít jako první. Nasadím kamenný a nepřístupný výraz (to mi jde perfektně!) a vyrazím ostrým rychlým krokem směrem k cíli. Sama sebe uklidňuju, že jsem asi zbytečně paranoidní, že mě přece pár blbých keců nemůže rozhodit. No, může...asi nemám svůj den.“

Pět minut mi připadá příšerně dlouhých, ale už mi zbývá posledních asi sto padesát metrů. Kdyby aspoň nebyla taková tma. Pánové prudit nepřestali, jeden je obzvlášť vytrvalej. Už jenom poslední křižovatka a jsem tam...hlavně ať neblinkne červená. No, blikla...ten semafor mi to snad udělal schválně.

Fajn, takže co teď? Do této chvíle byla od nás jakž takž bezpečná vzdálenost, v šalině byli další spolucestující a ze zastávky jsem šla tak rychle, že mezi námi dva tři metry byly. Ale teď mě stopro doženou. Na červenou nejdu, je docela provoz, uhnout kam taky nemám, moc bych si nepomohla, takže nezbývá než nasadit ještě tvrdší výraz a pořádně držet kabelku. Hlavou mi akorát ještě proběhne, kolik mám u sebe peněz a že bez dokladů to nějaké páteky snad taky vydržím. Líto mi bude hlavně mobilu a toho nového parfému.

„Tak poslouchej, mladej, votravuješ už hezkou chvíli a docela mě to štve. Jednoho takovýho, jako jsi Ty, mám doma a můžu Ti říct, že je aspoň slušně vychovanej. Nebo sis nevšiml, že jaksi nejsem slečna a ani Tvoje vrstevnice?“ slyším se a nevěřím vlastním uším. „Takže si dej odchod a začni se starat o sebe. A říkám Ti, ještě jednou na mě sáhneš, tak Ti takovou vrazím, žes to ještě nezažil!“ no, tak teď hlavně zachovat dekorum, tvářit se ještě odporněji a doufat, že tomu uvěří. „No, tak soráč, madam, ale teda nevypadáte špatně ani stará, hmm, jste řáková citlivka.“ Na tohle už neodpovím a zatvářím se ještě drsněji.

Zelená...nic teď nevidím radši, než toho zeleného panáčka. Silnici přeběhnu ani nevím jak a první, co v Bastile udělám, bude, že si dám dvojitou slivovici na počest uchráněné kabelky i cti.

ZPRÁVY ZE ŠKOL

Zprávy ze základní školy

Po prázdninách se opět budova školy zaplnila dětmi. Některé se již nemohly dočkat, druhým se po prázdninách ještě do školy nechtělo.

V letošním školním roce jsme přivítali ve škole opět nové prvňáčky. Celkem jich přišlo do školy jedenáct. Jedna dívka se účastní vyučování v cizině, takže do naší první třídy bude docházet deset žáků. První školní den proběhl slavnostně. Nové prvňáčky přišli přivítat členové Osadního výboru. Děti dostaly drobné dárky, kytičku a na závěr jim žáci páté třídy zazpívali několik písni a přednesli básničky.

V první třídě se žáci začali vyučovat novou metodou čtení, tzv. Sfumato neboli splývavé čtení. Rodiče budou postupně seznamováni s touto metodou.

Druhá třída se začala vyučovat podle nového Školního vzdělávacího programu.

Celkem máme ve škole 59 žáků, což není dostačující na zřízení pěti tříd, proto musí být některé třídy spojeny. V letošním školním roce je spojen čtvrtý a druhý ročník.

Žáci se již od počátku školního roku zapojili do mnoha akcí a malých projektů.

Jsou to:

- Sběr žaludů a kaštanů
- Sběr papíru, který se bude konat dne 23.října před budovou školy od 13,30 hodin
- Projekt recyklohraní – žáci sbírají staré baterie a za nasbírané množství získávají body. Po dosažení určitého množství bodů mohou získat hodnotné ceny v podobě vstupenek do ZOO, kina apod.
- Projekt „hravěji zdravě“ – žáci odpovídají na různé otázky z oblasti zdravé výživy pomocí internetu.
- Sběr plastových víček.
- Výroba různých předmětů, které se vážou již k vánočním svátkům, které si budou děti samy prodávat na vánočním jarmarku, který chystáme na první týden v prosinci.

Během hlavních prázdnin proběhla na budově školy 2. etapa výměny plastových oken v zadní části budovy, také byly vyměněny dveře v zadní části školy. V kuchyni mateřské školy byla provedena výměna vstupních dveří. Sklepní prostory základní školy byly vyklizeny za spolupráce rodičů. Před budovou základní školy byla dokončena úprava terénu a zeleně a ve vstupní části byla položena dlažba a instalovány lavičky ve spolupráci s Osadním výborem. Byla vymalována mateřská škola. Na budově tělocvičny byla provedena první etapa oprav. Provedla se oprava střechy.

Dagmar Michálková

Docházka dětí v MŠ

Malá statistika docházky dětí ve školním roce 2007/2008.

V uplynulém školním roce byla docházka dětí velmi proměnlivá. V září 2007 bylo zapsáno 41 dětí. Během školního roku ukončilo docházku do MŠ z různých důvodů sedm dětí. Od října 2007 do května 2008 bylo ale zase přijato 15 nových dětí. Početní stav zapsaných dětí od května 2008 vzrostl na číslo 49.

V červnu a červenci 2008 ukončilo docházku do MŠ třináct budoucích školáků. Jedenáct z nich nastoupilo do místní základní školy, dvě děti pak do základní školy v Novém Jičíně a Kopřivnici. Čtrnáct dětí úspěšně prošlo plačveckým výcvikem, dvanáct dětí absolvovalo třídní pobyt v přírodě na chatě Koksar v Trojanovicích.

V novém školním roce je k 30.9.2008 v MŠ zapsáno 49 dětí. Pro velkou naplněnost byla od 1.9.2008 přijata čtvrtá pedagogická pracovnice - Drahomíra Jelenová z Nového Jičína

Sdělení rodičům:

Rodiče, kteří v roce 2008 obdrželi od ředitelství Základní školy rozhodnutí o nepřijetí jejich dítěte do MŠ upozorňujeme, že pokud podají opakovanou žádost o přijetí do MŠ (dostaví se k zápisu do MŠ v květnu 2009 a vyplní přihlášku), budou jejich děti ve školním roce 2009/2010 přijaty přednostně.

Růžena Hanzelková

KAM ZA KULTUROU

Tipy na výlety po okolí

Pokud nevíte kam v neděli a nechce se vám jet nikam daleko, tak si dovolím doporučit pár míst, kde můžete strávit celkem příjemné chvíle.

Pohankový mlýn

Prvním z těchto tipů je návštěva pohankového mlýna, který najdete v Kopané kousek od Frenštátu pod Radhoštěm. V tomto mlýně se loupe pohanka již od roku 1861, mechanickým způsobem, při němž nejsou znehodnocovány vitamíny. Pohanka byla dlouho důležitou obilovinou, na kterou se však v dnešní době neprávem zapomíná. Přitom se jedná o velmi cennou potravinu, která nám může pomoci řešit řadu nemocí, zejména pak tzv. civilizačních.

Pohanka díky obsahu vhodných minerálů, vitaminů a vlákniny přispívá například výrazně ke snižování hladiny cholesterolu a k prevenci aterosklerózy. Dokáže totiž udržovat pružné cévy, brání tvorbě krevních sraženin a stimuluje účinek vitaminu C. Jako všechny ostatní obiloviny je cenným zdrojem, pro nás tak důležité, vlákniny. Z pohanky můžeme připravovat různé přílohy, polévky, pomazánky, kaše, ale hodí se i k zapékání.

Základním výrobkem při zpracování pohanky mletím v pohankovém mlýně jsou celá semena (endosperm), obchodně označovaná jako pohankové krupky celé, případně pohankové krupky lámané (lámanka). Mezi samostatné výrobky patří dále pohanková krupice a pohanková mouka. Kromě mlynářských výrobků určených pro potravinářské účely vznikají při vyloupávání pohanky i odpady, které lze použít ke krmení (semenné obaly, tj. plevy, a krmná mouka). V tomto mlýně je možnost exkurze s možností ochutnávky pohankových jídel a prodej pohankových výrobků. Ale pozor, exkurzi je třeba si předem telefonicky domluvit, jinak na Vás u pohankového mlýna čeká akorát jejich pejsek.

Kozlovice

Kozlovice je vesnička na úpatí Beskyd, a na první pohled se zdá, že na ní není nic zajímavého. I já jsem nečekala nic zvláštního, když mě rodiče řekli, že tam je nějaká stará škola a mlýn. Ale opak je pravdou.

Ve středu vesnice se nachází areál Fojtství, kde je škola, opravená a uvnitř moc hezká. Mapující období 19. a 20. století. Zajímavostí je ale expozice dobových učebnic, dokonce se tam objevuje i učebnice malého Mikoláše Alše s náčrtý obrázků. Takže už jako malé dítě uměl kreslit. Co je ale asi největší krása, je expozice v podkroví školy. Když jsme tam vešli, tak to bylo jako bych vešla do chrámu. V krásných půdních prostorách budovy Fojtství se nachází sbírka historických plastik světců, domácích oltářů, souborů náboženských knih a obrazů, děkovných maleb a dalších artefaktů. Součástí expozice jsou i originály olejomalb Křížové cesty v areálu Na mlýně. Budova fojtství nějaký čas chátrala a nový smysl této stavbě dala až aktivita ostravského podnikatele ing. Pavla Šmíry (majitel pivovaru ve Štramberku), který se rozhodl zachránit tento významný historický objekt a navrátit mu alespoň částečně důstojnost, která mu zajisté náleží. Většina vystavovaných exponátů patří tomuto podnikateli.

Pavel Šmíra dále provozuje areál Na mlýně. Mlýn leží na pravém břehu řeky Ondřejnice, nedaleko dolního konce Kozlovic. Říčka zde vytváří několika-kilometrový přírodní kaňon, kde stojí citlivě zrekonstruovaný mlýn s 250 m dlouhým náhonem a plně funkčním mlýnským kolem. Mlýn navštěvoval i sám Leoš Janáček, který na mlýně býval častým hostem majitele Františka Šmířáka, a kterého tento areál inspiroval ke kompozici světoznámé opery Její pastorkyňa. Dnes areál mlýna slouží široké veřejnosti, cyklistům, turistům

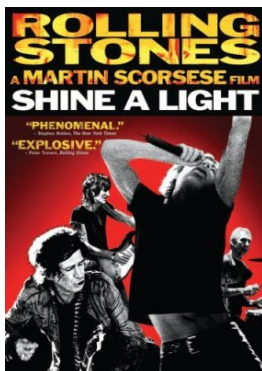
i místním občanům jako centrum poznání, výtečné kuchyně a zábavy. Hlavní budova areálu stojí na půdorysu písmene „L“. Obě části této budovy jsou patrové. V kratší roubené najdete malebný hostinec, malé muzeum mlynářských artefaktů, hlavní vchod do ubytovací části a sklípek s krbem. Ubytování je možné i ve stylových venkovních apartmánech. Součástí areálu je také stálá expozice dobových artefaktů ze statků našich dědečků a kuchyní našich babiček. Vynalézavost našich předků a půvab vystavovaných „kašáků“, „šperčáků“, „tvargačů“, „klatáků“ a „strýků“ oceníte nejlépe při osobní prohlídce. Musím říct, že je to kouzelné místo.

Je třeba dodat, že to není z Kozlovic vše. Kromě areálu Na mlýně a areálu Fojtství se zde nachází kozlovický minipivovar, galerie Na chodbě, galerie Podkroví. Podle zpráv od paní průvodkyně z Obecné školy se v Kozlovicích bude stavět další skanzen. Taky se zde můžete projet v kočáru od Obecné školy k mlýnu. Je zde opravdu kde jít a na zpáteční cestě se ještě můžete stavět na Hukvaldech.

Připravila Jana Roszková

Na co do kina? Na Rolling Stones!

Petr Horák

Od roku 1962 až dodnes se nejen na Libhošť valí rokenrolové kameny britské skupiny Rolling Stones. Někteří lidé v nich slyší hluk, jiní zase hudbu. A jsou i tací, kteří ze závalů točí filmy. Takoví lidé žijí – kde jinde než – v Americe. Točí dokumenty o Rolling Stones a dávají jim jména jako Shine a Light. Pokud se jejich film ale uvádí v Evropě, jmenuje se Rolling Stones. A to jen proto, aby tomu všichni diváci v Evropě rozuměli a přišli. I z Libhoště.

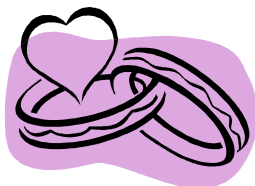
Je to tak. I vy si můžete vychutnat legendární rokenrolovou skupinu Rolling Stones po dobu 108 minut na scéně a plátně v nadživotní velikosti. Stojí to ale za to? (Za čas a sedmdesát pět korun vstupného?) Nevím, ale zklamání jistě neodejdete, patříte-li alespoň do jedné z následujících skupin diváků: k oddaným fanouškům Rolling Stones a rocku vůbec, k těm, kteří si libují v kvalitních koncertních show, a nebo k těm, již jsou vnímaví k práci kamery, střihu a režie. Nevím, na kolik skupin se rozdělilo obecnstvo při odchodu z kina Květen v sobotu 27. září, ale za předpokladu, že by se postupovalo podle výše naznačeného členění a všichni přítomní by byli navíc spokojeni, skupiny by to byly maximálně dvojčlenné. V kině nás bylo šest. Takže ještě něco: Hudební dokument Rolling Stones je podívanou pro hudební a filmové gurmány.

Přitom je dost pravděpodobné, že žádný z českých fanoušků zaznamenaný koncert nezhlédl „naživo“. Na podzim 2006 se totiž mimořádně konal v komorních prostorách newyorského Beacon Theatre a vstupenky se zřejmě dostaly do rukou americké společenské smetánky. O jedinečnosti vystoupení svědčí třeba i fakt, že se role konferenciéra ujal bývalý americký prezident Bill Clinton, který si na koncert pozval kromě své rodiny i řadu přátel. V záběru se mihl například také polský exprezident Kvasniewski, a tak se našinec téměř přistihl při očekávání, že na plátně zahlédne Micka Jaggera v objetí s Václavem Havlem. (Byla by to hezká oplátka, vždyť „Stouni“ se stejně tak mihli v českém dokumentárním filmu Občan Havel.) Snad je to přirovnání příliš hledané, ale jistou podobnost mezi filmy Rolling Stones a Občan Havel lze vyhledat. A nekončí jen u osobností, jež se v obou snímcích objeví (manželé Clintonovi, polský státník, členové kapely), nevycházejí jen z jejich žánrové blízkosti (oba jsou to dokumenty, ač první z nich hudební, během dvou dní vytvořený záznam koncertu, prokládaný vstupy z historie skupiny, druhý časosběrný, mapující v průběhu mnoha let osudy jednoho člověka a prezidenta). Podobnost je i v divácké adrese filmů. Oba jsou určeny pro diváky, kteří jsou s ústředními hrdiny dokumentů – zde s rokenrolovou skupinou, onde s filozofujícím státníkem - již seznámeni, oba také dávají nahlédnout do zákulisí jejich činnosti (v případě filmu Občan Havel ve větší míře), a oba prohlubují a zintimňují vztah diváka k portrétovaným.

Prohloubení poznání skupiny Rolling Stones může vypadat různě. S ohledem na známou šíři zpěvákova úsměvu není místy skutečně nesnadné vidět Jaggerovi „až do žaludku“ nebo alespoň spočítat plomby v jeho ústní dutině. (A na širokoúhlém plátně kina jsou to plomby, před nimiž by si novojičínští dentisté museli dlaněmi clonit zraky.) Ale to by asi nebylo to pravé prohloubení poznání... Záběry jsou snímány z mnoha kamer, z různých úhlů a z velké blízkosti. Toto čisté, detailní vidění zachycuje choreografii celé show, pohybové aranžmá i veškeré mimické projevy hráčů a zpěváků, zprostředkovává jejich prožitky během hraní sólových pasáží jednotlivých nástrojů i při vypjatých pěveckých výkonech. Pro fanoušky skupiny a hudební znalce myslím opravdová lahůdka! Zasloužená pozornost kamer je věnována zejména dvěma zakládajícím členům a ústředním postavám Rolling Stones, kytaristu Keithu Richardsovi a zpěvákovi Micku Jaggerovi. Dále pak hostům, kteří se na scéně představí vždy s jednou společně se „Stouny“ zahraniou či zazpívanou písní. (Z vystupujících hostů je českému divákovi známa např. Christina Aguilera.) Zárukou kvalitního filmového zážitku je jistě jméno režiséra filmu Martina Scorsese, jednoho z nejocetovanějších amerických režisérů současnosti, za režii mnohokrát nominovaného na Oskara (za filmy Zuřící býk, Poslední pokušení Krista, Mafiáni nebo Gangy New Yorku). Film má tedy co říci nejen hudebním znalcům. Myslím si, že záznam celého koncertu je zajímavý pro každého, kdo si klade otázku, jak se dělá dobrá show. Film Rolling Stones je na ni totiž tou nejlepším odpovědí.

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Blahopřejeme

Dne 18.září 2008 oslavili manželé

Jaroslav a Ludmila Bartošovi

60. výročí společného života.

Blahopřejí dcera Vlasta a synové Jaroslav a
Zdeněk s rodinami

Oznamujeme, že dne 21.10.2008 oslaví své narozeniny

paní Jindřiška Zemanová.

Hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let
přejí ze srdce Štěpánovi.

Rozloučili jsme se

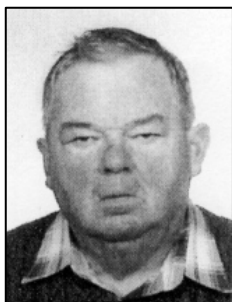

V úzkém rodinném kruhu s paní

Bertou Kotrsovou,

která zemřela po těžké nemoci ve středu dne 3. září 2008 ve věku 87 let.

Zarmoucená rodina

V pátek dne 5. září 2008 v chrámu Páně v Libhošti s panem

Jiřím Hanzelkou,

který zemřel po delší nemoci v úterý dne 2. září 2008 ve věku 62 let.

Za zarmoucenou rodinu:

Manželka Anna, dcery Lenka a Pavla s rodinami, maminka Blažena, bratr Stanislav s manželkou, bratr Lumír s manželkou

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Vychází za přispění MěÚ Nový Jičín. Číslo 10/2008 vyšlo dne 1.10.2008. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálková, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová, Jana Roszková. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.